

hostivický měsíčník

ROČNÍK 18

ČASOPIS HOSTIVICKÝCH OBČANŮ

ŘÍJEN 1991

PŘEČTĚTE SI V LISTĚ:

- PŘEDSTAVUJE SE MĚSTSKÁ POLICIE
- HOVORY SE STAROSTOU
- CO ŘEKL O ŠKOLE NOVÝ ŘEDITEL
- NALEZL SE OBECNÍ ARCHIV
- JAK DÁL V MALÉ I VELKÉ PRIVATIZACI
- PÁNOVÉ FILIP A FIŠER ODPOVÍDAJÍ NA KRITIKU
- PŘED 250 ROKY ZEMŘELA ANNA MARIE FRANTIŠKA, HOSTIVICKÁ VELKOVÉVODKYNĚ, SPRÁVNĚ VŠAK VELKOVÉVODKYNĚ TOSKÁNSKÁ

MĚSTSKÁ POLICIE JE TU!

S tímto faktem jsme vás vážení čtenáři, seznámili v předcházejícím čísle HM. Nyní přinášíme slíbené obsáhlejší informace, o které jsem požádala vrchního inspektora Městské policie Hostivice, pana Jana Neumanna.

- Kdy a na základě jakého zákona byla tato policie zřízena?

"Podle zákona ČNR č. 367/1990 Sb. O obcích, § 37 je obecní zastupitelstvo oprávněno zřídit na základě zvláštního zákona obecní policii k zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku. Městská rada Hostivice se dne 4. 7. 1991 usnesla, aby taková policie v našem městě byla zřízena od 1. 9. 1991. Protože však dosud ČNR neschválila navrhovaný nový zákon o české obecní policii, byl jsem na základě § 70 výše uvedeného zákona ČNR městskou radou, zastoupenou starostou města JUDr. Miroslavem Zvárou, pověřen výkonem funkce pracovníka městského úřadu, plněním úkolů na úseku zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku. Toto zařazení je prozatím do té doby, než bude zmíněný nový zákon o české obecní policii schválen".

- Vy jste byl do funkce vrchního inspektora obecní, v našem případě městské policie, jmenován dne 25. 7. 1991. Prozradíme na Vás, že je Vám 40 let, jste ženatý, máte 2 děti a bydlíte v Hostivici. Jakým způsobem byli vybíráni další členové městské policie a prosím o jejich krátké představení.

"Rada městského zastupitelstva vypsalala konkurs a podle jeho kritérií byli vybráni tyto pracovníci:

- mladší inspektor Emil Mlynářčík, 21 let, ženatý, otec 1 dítěte, bydliště Hostivice
- mladší inspektor Zdeněk Baláž, 27 let, ženatý, otec 2 dětí, bydliště Hostivice
- mladší inspektor Martin Toman, 30 let, svobodný, bezdětný, bydliště Praha-Ruzyně

- mladší inspektor Petr Bílek, 43 let, ženatý, otec 3 dětí, bydliště Hostivice
- mladší inspektor psů Ivan Kracík, 43 let, ženatý, otec 2 dětí, bydliště Chýně.

Všichni členové městské policie se museli podrobit náročným psychologickým testům, nutným předpokladem byl velmi dobrý zdravotní stav, naprostá občanská bezúhonnost, žádný z nich nemá záznam v rejstříku trestů ani v registru svazků bývalé STB. Každý z inspektorů je povinen podrobovat se přezkoušení znalosti místních vyhlášek, zákona ČNR o policii České republiky a všichni inspektoři absolvují výcvik japonského vedení boje. Dne 2. 9. 1991 pak složili všichni jmenovaní členové městské policie slib do rukou starosty města."

- Jaké jsou povinnosti a oprávnění městské policie?

"Městská policie je povinna dohlížet na dodržování předpisů na ochranu veřejného pořádku, upozorňovat fyzické a právnické osoby na zjištěné nedostatky a činit opatření k jejich odstranění. Jsme oprávněni požadovat od občanů potřebná vysvětlení k objasnění skutečností nutných k zjištění přestupků a ukládat pokuty v blokovém řízení do výše 500,- Kčs ve smyslu § 13 odst. 2 a § 84 odst. 1-4 zákona ČNR č. 200/90 Sb. O přestupcích. Ačkoliv má městská policie řešit především přestupky, má právo zásáhnout proti jakémukoliv trestnému činu."

- V jakých případech vás může občan žádat o pomoc?

"Z předchozího vymezení povinností a oprávnění městské policie vyplývá, že občané se na nás mohou obracet ve všech případech ohrožení zdraví a bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku a záleží na našich možnostech, zda ten který případ zvládneme sami nebo požádáme-li o součinnost republikovou policii. Městská policie chce též poskytovat rozličné dostupné informace a pomoc ve všech možných situacích, podle svých schopností a sil."

- Kde vás najdeme, kde je vaše služebna?

"Městské policii byla přidělena 1 služební místnost o rozloze cca 24 m² v přízemí hostivického zámku, zatím ještě bez telefonního spojení, zato však vybavená radiostanicí s dosahem cca 30 km. K dispozici máme 2 přenosné radiostanice a uvažuje se o rádiovém spojení s republikovou policií."

- Upřímně řečeno, až na tu radiostanici, moc toho tady nemáte. Jakým způsobem chcete tento svůj skrovný příbytek zařídit? Chybí tu kancelářský nábytek, sloužíte přece ve dne i v noci, jedná se o 12 hodinové směny, nutně potřebujete hygienické a sociální vybavení.

"Na upřímnou otázku upřímnou odpověď. Svoji služebnu musíme vybavit potřebným nábytkem a zařízením a rovněž potřebujeme zlepšit technické vybavení jednotlivých inspektorů. Dosáhnout toho chceme pomocí darů a účelových dotací hostivických podnikatelů, kteří tyto dotace mohou odečíst od svých daní. Výhledově pak máme přislíbenou ještě jednu místnost /po bývalé knihovně s možností přístupu k sociálnímu zařízení."

- Budete motorizovaní?

"Městská policie se pohybuje ze 75% pěšky. V případě nutnosti rychlého zásahu v odlehlejších částech města musíme používat svá soukromá vozidla."

- Co služební psi?

"Byli nám přislíbeni od pohraniční policie Domažlice. Bohužel, nyní na rozkaz velitele pohraniční policie došlo k zastavení vyřazování psů ze služby. Proto zatím žádáme o výpomoc místní kynology, a to zejména o pomoc při nočních pochůzkách."

- Jaké jsou vaše představy o této náročné službě?

"K zajištění bezpečnosti takto geograficky rozloženého města považují do budoucna za nutné mít k dispozici čtyřčlennou směnu policistů s následujícím nasazením: jedna dvojice se neustále pohybuje pěšky v terénu, jeden ze zbylé dvojice obsluhuje poplachovou ústřednu a druhý je schopen kdykoliv vyjet na pomoc dvojici pohybující se v terénu. Z toho vyplývá, že městská policie by měla v konečném stavu čítat 17 lidí, 4 psy a 1 auto. Potřeba takovéto směny vyplývá z nárůstu kriminality, ale i z faktu, že republikové policii se úspěšně daří vytlačovat pachatele trestných činů z centra hlavního města právě do okrajových částí. A tady nás pak dělí pouhé 4 km. Poplachová ústředna by měla sloužit jako upozornovatel na vloupání, požár, sloužit k přivolání rychlé zdravotnické pomoci ap."

- Jaké jsou vaše první zkušenosti?

"Rozporuplné. Zatímco jedna část obyvatel města s povděkem přijala naši existenci, a nejenom kvůli ochraně dětí na přechodech, druhá část pečlivě roznášela pomluvy, jenom aby v lidech vyvolala nevoli. Jako vyvrcholení této averze pak následovalo přepadení ml. inspektora při výkonu služby, dne 12. 9. 1991 kolem 22. hodiny při obchůzce v oblasti sídliště Na pískách. Naštěstí se to obešlo jen pohmožděninami. Bude nutné a nezbytné, chceme-li skutečně zajišťovat klid, bezpečnost a pořádek ve městě v každou denní i noční hodinu, rozšířit hlídky."

- Co říci závěrem? Popřát zbrusu novým policistům hodně nezdolného elánu k překonávání všech a věrme že jen počátečních nedostatků, popřát jim, aby si dokázali získat důvěru občanů a aby se splnilo, co jsme tak často slychali od svých dědečků a babiček: "Jó, tenkrát, policajt, ten měl respekt, stačilo, jen se objevil!" A to by v tom byl čert, aby my v Hostivici, když už máme to štěstí, že nás bude střežit mimo obvodního oddělení republikové policie i policie městská, ať už jí budeme říkat šerifové, kliftoni nebo jako jedna malá školačka zcela důvěrně, strejčku! Slíbili jsme si, že tak, jako už tradičně náš list informuje své čtenáře o zajímavých případech republikové policie v rubrice Z policejního deníku, budeme přinášet zpravodajství, zkušenosti i ohlasy na činnost městské policie.

Připravila A. Křížková

HOVORY SE STAROSTOU

Na čtvrtek 12. září 1991 ohlásily plakaty Hovory se starostou. Svolavatelé měli na mysli nesporně dobrou věc. Občané přijdou, starosta a další radní jim povědí, co je ve městě nového, pak bude čas na jakékoliv otázky a samozřejmě i odpovědi.

Zatím to tak docela nebylo. Především proto, že občané využili možnost poslouchat i klást otázky mírně řečeno spoře. Snad to bude příště lepší. Věřím, že to příště nebude trvat dlouho. Otázky za občany klást nebudeme. Zde jsou aspoň informace, jak jsme je na Hovorech zaznamenali.

13. září (na Hovorech to bylo ohlášeno) bylo zkolaudováno složiště domovního odpadu u jenečského hřbitova. Je ovšem určeno pro tří-

děný odpad. Předpokládá se, že se tam bude ukládat prakticky jen popel. Sklo, drobné železo, papír a další opětovně využitelné materiály bychom měli dávat do kontejnerů, které už měly být dodány (snad do doby, kdy budete záznam z Hovorů číst už dodány budou). Skládky budou řízená a hlídána. Na otázku, zda tam bude možné odvézt např. nekompostovatelný odpad ze zahrady, jsme slyšeli, že ano. Samozřejmě v době provozu skládky. Na skládku přispívají finančně i další obce, kterým má sloužit. Jsou to Jeneč, Rudná, Dobříč, Chýně, Chýnice, Dobrovíz a Červený Újezd. Při dobrém hospodaření by měla vydržet 4-5 roků. Znamená to ihned začít s dlouhodobým řešením.

Zdroje pitné vody, které jsou nyní k dispozici pro městský vodovod už neumožňují napojení dalších částí města. Potřebovali bychom 16 - 18 litrů/vt., do městské vodovodní sítě ale teče jen 7 litrů/vt. Naštěstí voda v Hostivici, jak soudí odborníci, je. První vrty provádí Stavební geologie ze Zličína v blízkosti současných zdrojů

Klíčem k dalšímu rozumnému řešení potřeb města je dobrá příprava a jejím východiskem zaměření města. To zatím nebylo k dispozici. Již je hotové a hotová je také studie odkanalizování všech částí města.

Problémem ztěžujícím, samozřejmě kromě nedostatku peněz, rychlejší postup řešení potřeb města, je řečeno módním slovem neprůhlednost současného stavu. Co tím je míněno. Jednak neexistuje takřka k ničemu spolehlivá dokumentace. To se týká nejen stavebně technického stavu, ale ještě více majetkoprávního vztahu. A za druhé nelze ještě odhadnout, jak se budou dále vyvíjet jednotlivé ekonomické subjekty ve městě. Tahle věc dost znesnadňuje např. přípravu plynofikace.

K této záležitosti jsme se dověděli, že je objednána středotlaká stanice, od níž povedou základní rozvody. Právě jejich vedení bude nejvíce ovlivněno nároky závodů.

Začít řešení potřeb města kanalizací je zřejmě logické, ale taky investičně nejnáročnější. Ale konec konců ani dílčí akce jako je třeba rozvod "vojenské vody", jak bych nazval možnost využít pro Nouzov a okolí nádraží vodní zdroje u kasáren, nelze provádět bez prošetření, jak je v tomto prostoru vedena stará kanalizace a jak bude vedena nová.

Ještě dva docela zajímavé náměty se na Hovorech probíraly. Orientace návštěvníků města. Úředně nelze bez značných nákladů a potíží i pro občany obnovit dělení města na tradiční městské části, ale v běžném styku se samozřejmě říká a bude říkat v Jenečku, na Břvech, v Paloukách apod. Orientační plány jsou objednány.

Druhý námět otevřela poznámka o tom, k čemu by se dala ještě využít skupinka nezaměstnaných, kteří pracují v Hostivici v rámci t.zv. společensky prospěšných akcí. Drobná polemika která tu vznikla, není až tak zajímavá. Dá se udělat jen to, na co síly stačí. A skupinka by mohla mít sil více, kdyby zde pracovalo více lidí. Zatím však mnozí z nezaměstnaných necítí potřebu si vydělat přece jen o trochu více, než činí příspěvek před nástupem do zaměstnání

A ještě jeden ze zdrojů budoucích rozepří. Přepojení telefonní centrály umožní zvýšit počet telefonních stanic v Hostivici jen o 100, nikoliv, jak spoje slibovaly o 200-250. Bude zajímavé vědět, podle jakého klíče se stanice rozdělí.

CO NOVÉHO VE ŠKOLE

Reforem si škola v minulosti užila dost, a tak snad už raději ne, pomyslíte si možná mnozí z vás, když zaslechnete, že se opět něco chystá. Pevně věřím, že reforma, kterou jednoho krásného dne ministerstvo spustí po celé republice, už učitelům, žákům ani vám rodičům nehrozí.

Jsem přesvědčen, že proměny v našich školách, chtějí-li být dobré, musí probíhat na základě úsilí pedagogů, od místa k místu trochu jinak, svým tempem, pouze v široce stanoveném rámci, pomalu, ale zato stále.

Je to jeden z předpokladů toho, že ve školách budou tvořiví a zapálení pedagogové, kteří dokáží kultivovat osobnosti svých žáků. Věřím, že škola svou organizací vyučování vytvoří podmínky pro rozvoj schopností a sklonů každého jediného žáka a tak pomůže každému v hledání sama sebe. Že své žáky připraví na život ve společnosti a jejich profesní činnost. Doufám, že bude přijata reforma s podobnou filosofií.

Něco se již uskutečnilo. Především, že škola již není nucena zasahovat do práva rodičů na vytváření přesvědčení svých dětí. A dále. Pro letošní školní rok není již učební plán, tedy skladba předmětů a jejich hodinová dotace, tak pevně stanoven, a škola by mohla lépe uzpůsobit vyučování svým žákům, učitelům, ale i materiálními podmínkami. Rozšiřuje se výrazně možnost zavádět nepovinné a volitelné předměty, organizovat například v rámci výuky jednoleté kurzy, dělit někdy třídy na skupiny i v předmětech český jazyk a matematika. Tomu všemu odpovídají i volněji pojaté osnovy.

Ale... Využít těchto možností bude znamenat překonávat tu a tam vlastní setrvačnost,

a to u nás učitelů i u vás rodičů. Škola bude lepší nebo horší také podle toho, jestli se v jejím okolí najdou lidé, kteří budou mít nápad a chuť zapojit se částečně do její práce, třeba i té vzdělávací, a to například vedením volitelného předmětu či jednoletého kursu informatiky či hry na hudební nástroj či ekologické-
ho praktika, technického praktika atd. V podmínkách volnějšího učebního plánu by taková pestrost nabídky umožnila každému žákovi vzdělání "ušít na míru" podle jeho schopností a zájmů. Rovněž bych si přál, aby se našli lidé, kteří by dětem tohoto města pomáhali trávit užitečně jejich volný čas.

Myslím, že mi již lépe rozumíte v tom, proč reforma musí trvat dlouho. Že její podstata si to vyžaduje.

Silně nás také budou limitovat materiální podmínky. Známe úsilí vedení města o dobudování přístavby školy, která měla být původně financována okresem. Chci následujícím podpořit toto úsilí. Mohl by to být nedostatek učeben, pro který nebudeme moci využít nových možností. Nebudeme například moci rozdělit třídu do dvou skupin podle volitelného předmětu proto, protože nebude kde by se druhá skupina učila.

Snad jsem těmito řádky představil čtenářům tohoto měsíčníku a občanům Hostivice i sám sebe. Rád bych ještě představil nové členy pedagogického sboru. Jedná se o učitele pro druhý stupeň školy Renatu Kunešovou - učí český a německý jazyk, Václava Vršeckého - učí matematiku, RNDr. Věru Škvorovou - učí matematiku a fyziku, Zuzanu Vejdovou - učí český jazyk a dějepis, Pavla Majeráka - učí český jazyk a zeměpis.

Školní rok 1991/92 se rozbíhá. V těchto dnech začínáme připravovat návštěvu žáků a učitelů družební školy v bavorském Windische-schenbachu, která by se měla uskutečnit třetí týden v říjnu.

Přál bych si, aby si škola zasloužila vaši důvěru.

Vít Šolle
ředitel základní školy

ARCHIV NALEZEN!

Archiv? Spíše směs listin, knih a dokladů z historie obcí, promíšených stavebními sutí, poházený starým nábytkem, transparenty, mávát-ky a standartami nejrůznějších oslav, kde nechybělo heslo "Komunisté-dědici nejlepších tradic národa". To vše pokryto vrstvou prachu a sazí. Je to spíše zážrak, že se zachovalo tolik dokumentů, nejstarší /a nejponičenější/ jsou z roku 1821.

Hostivický /a litovický, rovněž břevský a malojenečský/ archiv měl prostě smůlu. Nebylo pro něj jiné umístění, než půda bývalé radnice. Ta dostala v revoluci r. 1945 několik zásahů dělostřeleckých granátů. Potom nebyl čas na památky a když již byl, nebylo příliš zájmu ukázat, že v obci nebyli jen zlí kulaci a hodní proletáři. Jediné světlejší chvíle zažil archiv, když k jeho správě byl určen pan Čížek, z té doby pochází jediná část vyříděná a uspořádaná přehledně. Slušný fascikl žádostí, proseb a požadavků svědčí o marné snaze.

Skutečná pohroma však teprve měla přijít. To už radnice byla dávno v zámečku, kde se pro archiv nenašla jediná malá komůrka. Na půdě, teď už Domu služeb, začala výstavba provozovny kosmetiky. Skříně, které překážely se odsunuly stranou. Mnohé nevydržely, obsah vyhržel, zedníci ze zvědavosti roztahali seřazené spisy. Zvláště oblíbeným hitem byly zápisy lidového soudu a trestní komise, soudě podle jejich rozptýlení po celé půdě. Na to přišla další várka socialistických devocionálií, včetně Gottwalda a Zápotockého s nosy, prozrazujícími pod nátěrem bronzu původní materiál. Chudák archiv! To nejhorší na něj ještě čekalo. Překládala se střecha, rozbité tašky se sypaly na vše, co bylo pod nimi, lhotejno, zda to byl stupidní plakát na loňský první máj typu Čumpelík-Schoř či rozpis roboty z feudálních dob.

A tak ubohý občánek, který ve slabé chvíli slíbil písemnosti alespoň přebrat a osvobodit od nánosů "dějin", měl pokušení se připodobnit v mikroměřítku s Trojou a Schliemannovými nástupci na pahorku Hisarlik. Tady také bylo devět vrstev, z nichž každá skrývala nové objevy. I tady byly nejstarší věci nejspodnější. Kolikrát stál s lehkým dojetím nad rukopisem svého otce, nad troskami jeho mravenčí celoživotní práce, s těžkým vztekem na barbary, kteří tu spoušť způsobili. Ležely před ním doklady o tom, že život obce neprobíhá v kvantech, že jsou problémy, které trápily obce a dodnes přežívají. Jenečský potok smrděl prokazatelně před sto léty /a jistě mnohem dříve bez dokladů/. Dovíte se tady, že pan doktor Sládek měl u nás předchůdce, který byl proti všemu pozitivnímu, co se v obci dělo, včetně publikování špíny a nepravd v tehdejších špíglech. Ale tady také najdete, jak tato individua končí. To už se ale dozvídáme ze spisů jiných. Onen pán a jeho nejbližší spolupracovníci skončili na dvojí způsob: Ti jedni před soudem pro kolaboraci s Němci, z těch druhých se stali, věrní minulosti, nejhorlivější hano-

bitelé "buržoasní" republiky a oddaní stou-
penci jediné rodné. Špatné svědomí bylo zdrojem
radikalismu, nad kterým staří komunisté poba-
veně kroutili hlavami. Není to jediný důkaz,
že materiál archivu i ve své dávné části je
dosud výbušný a že se s ním musí podle toho
zacházet.

PS. Bylo dohodnuto, že z průběhu třídění
archivu připravíme krátké postřehy pro HM.

PPS. Postřehy z archivu nebudou. O archi-
vu se dověděli na okrese, mají vzdor prokla-
mované suverenitě obcí oporu v zákonu a snad
i pravdu, obávají-li se opakování osudu pí-
semností. Tak snad až někdy jindy, až si město
bude moci dopřát školeného archiváře a vhodné
místo.

PPPS. Není to zcela beznadějně - městská
rada dohodla s Okresním archivem odklad ulože-
ní na okrese. Lhůta do konce roku je sice krátká,
ale alespoň získáme hrubý přehled, co archiv
obsahuje. Je tam i řada písemností využitel-
ných např. k restitucím.

J. P.

JAK DÁL?

Aby všechno patřilo někomu, kdo také sám
nese riziko za své hospodaření, za to, jak
o svůj majetek pečuje. To je systém proměny
zvané privatizace, kterou teď všichni proží-
váme. Tohle téma ovšem nelze "vyřídit" jedním,
dvěma články. Buďte nás provázet ještě dlouho.
Neskončí tím, že v aukcích prodáme všechno, co
ze státního majetku dovolují zákony prodat.

Neskončí ani druhou vlnou kupónové privatizace.
Neskončí vlastně nikdy, protože stále další
lidé, i u nás v Hostivici, budou zjišťovat, že
podstoupili riziko příliš velké a neuspěli se
svým hospodařením. Zavřou krám, dílnu, prodají
dílnu. Další lidé to však zkusí. Koupí dílnu,
otevřou krám, dílnu. Ti ostatní, kteří z nej-
různějších důvodů do velké hry trhu takto pří-
mo nevstoupí, ji budou stejně účastni. Rozhod-
nou, kdo kalkuloval při svém podnikání správně
a kdo se mýlil. Rozhodnou tím, že u někoho kou-
pí, u jiného ne. Že zatím není na výběr co do
nákupních možností? Ani to už není tak docela
pravda. Stále častěji se objevují letáčky oz-
namující nové podnikání, informace najdete
v nové inzertní rubrice, klub podnikatelů vydal
katalog. Ze všeho nejlepší je však projít se
s otevřenýma očima po Hostivici. Je to dobrá
metoda i pro toho, kdo se rozhoduje podnikat.
Uvidí, kde je pro něho místo. Jinak řečeno,
kde není nabídka zatím co do druhu služeb či

zboží i co do rozmístění ve městě dostatečné.
Uvidí však také, že jsou v Hostivici místa,
kde je pro podnikavého člověka vše už přípra-
veno. Třeba zavřené a nevyužívané obchody.

Pamatujete se ještě na pomyslnou procházku
Hostivicí 30 let, kterou jsme na stránkách
Hostivického měsíčníku podnikli s panem Pelcem?
Slíbil nám, že nás zase na takovou procházku
vezme. Těšíme se, že to bude brzo.

Zatím si přečtěte, co se bude v Hostivici
a okolí dražit v říjnu.

- Obchodní pavilón v Litovické ulici /samo-
obsluha, tabák, domácí potřeby/ včetně
nemovitosti
- restaurace Litovická tvrz /včetně nemovitosti/
- PE sáčky - soubor movitých věcí
- stánek PNS ve Středoklukách
- stánek PNS v Jenči
- kadeřnictví Jeneč - soubor movitých věcí

Dále se budou dražit tato motorová vozidla či
technologická zařízení:

- IFA sklápěč PZ 68-44 (II. kolo)
- IFA sklápěč PZ 52-26 (II. kolo)
- Škoda 706 sklápěč PZ 02-19 (II. kolo)
- LIAZ 100 valník PZ 79-13 (II. kolo)
- motorový válec (II. kolo)
- traktor Bělorus (II. kolo)
- finišer (II. kolo)
- válec ruční motorový (II. kolo)
- AVIA 31 PZA 17-74
- Š 1203 PZE 66-78

Pokud není uvedeno jinak, jde vesměs
o dražby v I. kole.

Čtenáře bude možná zajímat i způsob pri-
vatizace větších hostivických závodů. Aspoň
o některých můžeme již určité informace přinést.
Pokud jde o provoz Praga Hostivice, souhlasila
okresní komise pro privatizaci, aby osud
tohoto provozu byl vyřešen v rámci privatizač-
ního projektu s. p. Praga.

STS Hostivice má svůj samostatný projekt,
který má mimo jiné nabídnout i určitou část
akcií za privatizační kupóny. Mlékárna bude
na prodej v aukci. Pozor, nikoliv však v malé
privatizaci, ale ve velké. V čem je rozdíl?
Především v tom, že vydražitel bude muset
převzít řadu závazků, na prvním místě zachová-
ní mlékárenské výroby. Dražební jistota bude
stanovena na celou polovinu vyvolávací ceny
atd. Den a místo dražby bude včas zveřejněno.

Cihelna v Hostivici ukončila výrobu už
začátkem léta. Zákon č. 92/91 Sb. umožňuje na-
bídnout prostor, který tu zbyl - to je pozemek
a budovy k dalšímu podnikání. Šanci budou mít
podnikatelé, kteří vyhoví stanoveným podmínkám

co nejlépe. Vlastně je tu jen jedna podmínka, aby nový provoz respektoval skutečnost, že se jedná o střed města. A pak už bude záležet jen na částce, kterou bude moci zájemce zaplatit. Předpokládá se, že řízení by proběhlo do konce tohoto roku.

Jsme-li v prostoru cihelny, je vhodné se zmínit o výrobní hale Agropodniku. Má se tu v americké licenci vyrábět obalový materiál. Technologie je údajně pro umístění haly uvnitř města přijatelná. Nejasno je ovšem ve vlastnických vztazích. Ale to je téma pro samostatný článek.

Další podniky měly dříve své vlastníky, a tak se řeší přednostně jejich nároky. Jsou to provozy Acidotechny (pan Zadák), Středočeský stavební podnik (pan Šťastný).

S. P.

KUPÓNY A MY

Dne 5. září 1991 vydala vláda ČSFR nařízení o privatizačních kupónech.

Kupónová privatizace - fenomén mnohokrát přetřásaný odborníky i laiky, podnikateli i lidmi podnikání se desítkami, dostal právní rámec a vstupuje do našeho života. Co nám přinese, záleží do značné míry na každém z nás. Trochu také na štěstí. Ale dost úvah. Řekněme si raději, jak to bude s kupónovou privatizací v Hostivici. Hostivická pošta patří k oněm více než 5 tisícům poštovních úřadů v celé federaci, kde od 1. října 1991 až do 31. prosince 1991 můžeme koupit informační příručku, kupónovou knížku a kupónovou známku. Příručku za 15,- Kčs, knížku za 35,- Kčs. Kupónová známka, po jejímž vylepení se při registraci z kupónové knížky stává investiční kupón, přesněji soubor kupónů, má nabývací cenu 1000,- Kčs. V Hostivici je také zřízeno jedno z pěti registračních míst na území okresu Praha-západ. Pro veřejnost bude fungovat od 1. listopadu 1991 a je umístěno v zámku na Husově náměstí, v místnostech, kam jsme si dříve chodili půjčovat knížky. Zatímco pošta bude prodávat příručky, knížky a známky ve své běžné provozní době, tj. ve všední dny od 8,00 do 17,00 hod. a v sobotu od 8,00 do 10,00 hod., úřední hodiny na registračním pracovišti mají být přece jenom lépe přizpůsobeny faktu, že většina z nás se teprve po 17. hodině vrátí ze zaměstnání. Úřední hodiny nejsou ještě přesně stanoveny a tak sledujte sdělení městského úřadu. Podrobné informace o tom, jak si v kupónové privatizaci počínat, přináší denní tisk, rozhlas a televize. Dočtete se je též v informační

brožůrce. Není tedy třeba, abychom je opakovali ještě jednou v našem listě. Neznamená to však, že o kupónové privatizaci píšeme naposledy.

S. P.

OHLAS NA KRITIKU

Záříjové číslo HM vyšlo ve středu 18. 9. a hned v pátek zvoní na mém stole telefon - krátké vzájemné představení a vzápětí si s panem Fišerem, spolujednatelkou objektu hostivické samoobsluhy sjednávám schůzku. A přiznávám, že upřímně ráda, neboť odezva vždycky potěší. Setkáváme se v pondělí 23. 9. a přítomen je i pan Filip. Pouštíme se do diskuse o radostech a strastech soukromého podnikání. Pro ty čtenáře, kteří si v záříjovém čísle HM nepřečetli kritický článek s názvem "A po aukci..." do dávám na vysvětlenou, že půjde především o odpovědi na některé kritizované nedostatky při prodeji v této provozovně.

- Špatně fungující mrazicí pult. "Po převzetí prodejny byl stav tohoto zařízení bohužel takový, že po určitou dobu jsme byli nuceni, chtěli-li jsme prodej mraženého zboží zachovat, toto zboží několikrát denně přenášet z mrazicího pultu na prodejně do mrazicího boxu, který je v oddělení lahůdek. V tu dobu pak zřejmě přece jen došlo k částečnému rozmrazení uvedeného zboží. V současné době je již mrazicí pult v pořádku. Podařilo se nám zajistit pravidelný a účinný servis tohoto zařízení a počítáme s jeho generální opravou. Bohužel, v této prodejně se zřejmě po celých předcházejících 9 let provozu do technického vybavení mnoho neinvestovalo a eventuální nutné opravy se prováděly tzv. horkou jehlou. Podle toho stav objektu i jeho vybavení vypadá. S tím si ale postupně musíme poradit sami."

- Prodej masa. "Po převzetí prodejny odešel původní řezník, zůstaly 2 prodavačky a přijali jsme 2 nové řezníky s tím, že maso si budou sami zpracovávat přímo na místě. Problémy s kvalitou masa by být neměly. Maso odebíráme od několika dodavatelů, rozdíly bývají jak v cenách, tak bohužel i v kvalitě dodaného masa. Uvedená příhoda s mletým masem nás vede k úvaze, že v letních měsících, zvláště ve velkých vedrech, bude lépe zejména tento druh masa, který nejrychleji podléhá zkáze, vystavovat alespoň dále od výkladního okna nebo jej uchovávat v lednici a zákazníky na to vhodným způsobem upozornit, aby byla co nejlépe zajištěna jeho trvanlivost a kvalita."

- Obsluha v cukrárně. "Od 1. září po dobu 3 týdnů byla cukrárna právě z personálních důvodů uzavřena. Bohužel, stále ještě není snadné získat opravdu spolehlivé, zodpovědné a hlavně iniciativní spolupracovníky. Z prodavačkami, jejichž přístup k zákazníkovi byl kritizován, jsme se právě proto, že nesplňovaly ani jeden z uvedených požadavků, již rozloučili. Od 23. 9. 1991 cukrárnu opět otevíráme. Chtěli bychom zde následně nejen rozšířit sortiment nabízeného zboží, ale i provozní dobu."

Tolik tedy reakce na kritiku. Povídky si ale nejen o tom. Na otázku, jak řešili personální obsazení prodejen, dostávám odpověď, že původní obsazení, až na řeznictví a cukrárnu, zůstalo zachováno, v samoobsluze rozšířili počet prodavaček o 2 pracovnice a přijali vedoucího prodejce. Hostivické prodavačky si pochvalují, i když, nic naplat, i ony budou muset některé své návyky z dřívějších dob poopravit. Ale to se konec konců netýká jen jich. Co dodavatelé, táži se dál. Ty je možno rozdělit na tři skupiny: dodavatelé monopolní, soukromé - solidní a soukromé - překupníky. Nejlépe se spolupracuje se soukromníky, u kterých je zaručena kvalita, sortiment, včasnost dodávky, ale i ceny. U monopolních dodavatelů zůstává zvláště ten problém, že si nekompromisně diktují podmínky. U třetí skupiny, tzv. překupníků, je nejhorší to, že se jejich neseříznost nerozpozná předem. Dodávka zboží od nich je pak nutně jednorázová, a tak se může stát, že i když je po tomto zboží poptávka, prodejci ho již u nich znovu neobjednají a musí hledat solidnějšího dodavatele. Na dotaz, jak si poradí s nevyhovujícím technickým vybavením prodejny, odpovídají zcela reálně. Nejprve je nutné všechna stávající technická zařízení uvést do funkčního a vyhovujícího stavu. Dále pak chtějí, podle svých možností a zájmu zákazníků, rozšiřovat sortiment nabízeného zboží, zlepšovat kulturu prodeje a postupně prodejny dovybavovat dalšími technickými zařízeními tak, aby splňovaly požadavky a nároky dnešní doby. Zdůrazňují, že jsou si vědomi, že problémy spojené s prodejem nemusí zákazníci zajímat, ale na druhou stranu nemůže být na škodu, dostane-li zákazník informace i o tom, jak to funguje takřikajíc na druhé straně pultu. A že to ještě stále není tak snadné, jak by se mohlo nezasvěceným jevit, je nasnadě. Mnohé staré a pevné vazby a návyky přetrvávají i v obchodě. Přejme si a věrme nadále,

a v tomto případě na obou stranách pultu, že přece jen k té troše spokojenosti, ke které dosud jen saháme - dospějeme.

A. K.

HOSTIVICKÁ VĚLKOVÉVODKYNĚ A JEJÍ MANŽEL

Jmenovala se Anna Marie Františka Terezie a byla velkovévodkyní Toskánskou. Naše město jí vděčí téměř za všechny historické památky, a tak nám snad nebude zazlíváno, že jsme si ji v titulu tohoto povídání tak trochu přivlastnili. Činíme tak u příležitosti 250. výročí jejího úmrtí. Zemřela 15. října roku 1741.

Byla to pozoruhodná žena. Její životní osudy by mohly být námětem velkého románu. Narodila se 13. června 1672 v Ostrově nad Ohří, kde její děd Jindřich Julius, vévoda sasko-lauenburský, postavil impozantní šlechtické sídlo, u něhož založil park ve stylu zahrad ve Versailles, který byl tehdy považován za osmý div světa. Pro nás je ostrovský zámek památný tím, že podle něho dala Anna Marie přestavět ten náš.

Velkou část života strávila v Zákupech v severních Čechách, kde její otec Julius František postavil zámek známý dnes tím, že se měl o sto let později stát sídlem Napoleonova syna Orlíka /k čemuž však nedošlo./. V Zákupech prožila Anna Marie své první manželství s Filipem Vilémem falckrabětem rýnským na Neuburgu, který byl příbuzným císařovny Eleonory. S tím se tak Anna Marie dostala do nejvyšších společenských kruhů císařství. Některé skutečnosti naznačují, že v tomto manželství bylo kromě možné kariéristické vypočítavosti i místo pro normální lidský cit. Jestliže tomu tak bylo, pak tu Anna Marie prožila jen krátké štěstí. Tři roky po svatbě Filip Vilém zemřel a jí zbyla z jejich soužití jen dcera Marie Anna Karolína, jediné její dítě.

Byla rozhodnuta zůstat vdovou. Po čtyřech letech jí však císařští manželé přiměli prodat se za Jana Gastona III., syna velkovévody Toskánského. Byl to poslední mužský potomek známého florentského rodu Medicejských a Anna Marie měla synem, kterého by přivedla na svět, zabránit jeho vymření. Habsburkům by tím byl zajištěn další vliv v této hornaté italské zemičce.

Manželství, které takto z "politických" důvodů vzniklo, se ukázalo katastrofálně nepodařené. Nejen, že zůstalo bezdětné, čímž svůj hlavní úkol nesplnilo, ale ti dva se pro naprostý nesoulad povah k sobě absolutně nehodili. Gaston byl výlupek všech nectností: alkoholik, karbaník, sukničkář, flamendr, žijící v noci a ve dne vyspávající "opičku". Anna Marie byla naproti tomu prostá venkovská šlechtična, která se nejlépe cítila mezi sedláky na svých panstvích /měla jich devět o výměře 30 tisíc hektarů/. Navíc byla upřímně zbožná; v Římě zakoupila třináctery ostatky svatých, které dala převést na velbloudech do Zákup, odkud je rozdělovala do farností na svých panstvích. Našemu kostelu věnovala ostatky sv. Simplicie.

Gaston jí nutil, aby se spolu s ním - jak se slušelo - zúčastňovala společenského života, a - co už se tak moc neslušelo - také divokých pitek a flámů, které byly hlavní náplní jeho života. To bylo pro Annu Marii zcela nepřijatelné a soužití s Gastonem se jí rychle stalo nesnesitelným. Po nesčetných hádkách, výčitkách a sporech se tato energická žena rozhodla situaci řešit rázně a bez zaváhání. Jednoho dne dala naložit na vozy svých příslovečných "pět švestek" a bez rozloučení s manželem odjela do Zákup, aby se už nikdy do Toskánského paláce na Hradčanském náměstí nevrátila.

Lze si snadno představit, jaký společenský skandál to tehdy byl. Z toho si však Anna Marie málo dělala. Gastonovo přání a pokusy přimět ji k návratu ji nechávaly lhostejnou. Věděla, že ho k nim vedla především skutečnost, že se pro něho zavřela na sedm zámků její přebohatá pokladnice. Brzy upadl do dluhů a pracně sháněl věřitele, kde se dalo. Dokonce i pražský arcibiskup prý ho musel založit. Svým příbuzným ve Francii /král Ludvík XIV. byl bratrancem jeho matky/, od nichž doufal získat finanční pomoc, psal, aby si je získal, dopisy, ve kterých Annu Marii zle hanobil. Líčil ji jako drsnou, nesnášenlivou a hrubou ženu, jejíž první manžel se před její arogancí a záchvaty zuřivosti utíkal k alkoholu a během tří let se upil k smrti. Popisoval ji jako škaredou

ženu, tak tlustou, že by se mohla líbit jedině snad tureckému sultánovi. Zkrátka udělal z ní odpornou bytost, s kterou nemohl žít.

Tohle všechno velkovévodkyně nejspíše nevěděla. A i kdyby, sotya by toho dbala. Její zájem se zcela soustředil na stavební činnost, které se na všech svých panstvích počala energicky věnovat. U nás s ní začala na jaře roku 1733, když Hostivici půl roku před tím koupila spolu s tachlovickým panstvím od zkrachovavšího braběte Bredy. První na řadě byl jednopatrový zámeček, který dala přestavět do dnešní podoby. Následovala obnova fary, v třicetileté válce zcela zničené, a stavba morového sloupu mezi ní a zámkem, čímž vznikla jedna z nejzajímavějších ukázek barokního urbanismu v Čechách. Potom to byla adaptace kostela a školy, což byla běžná selská chalupa v prostoru před autobusovou zastávkou pod dnešní školou. Celé toto dílo uskutečnila za pouhých pět let. Mimo jiné to byl jistě i důsledek jejího vztahu k těm, kdo je svou prací vytvořili: k hostivickým poddaným. Ludvík Pergl zaznamenal ve své kronice, co se zde ještě za něho o tom tradovalo. Velkovévodkyně prý měla u šlechty neobvyklý poměr k nim. Nerada viděla, když s nimi bylo příkře zacházeno, a stávalo se, že mnohý panský úředník dostal za takové jednání od ní důtku.

Těžko říci, zda Gaston svými urážlivými dopisy uspěl či nikoliv. V každém případě však v nich nehorázně přeháněl, ne-li přímo lhal. Usvědčuje ho z toho zmíněný vztah velkovévodkyně k poddaným a nepřímo i její portrét, který visel v pokoji na faře v Lidicích a který kdosi ofotografoval, takže nám zůstala jeho reprodukce. Rozhodně na něm není zpodobněna otlá žena, jak ji popisoval on, podle dochované busty barokně "plnoštíhlý krasavec".

Anna Marie označovala stavby, které na svých panstvích uskutečnila, erbem. Nebyl to však znak toskánských, nýbrž toho rodu, ze kterého vzešla: erb vévodů sasko-lauenburských. Je jím ozdobeno i průčelí naší fary. Anna Marie tím dávala najevo, že se s rodem svého manžela zcela rozešla. Rozvod nebyl tenkrát možný, tak to demonstrovala tímto způsobem. Jako by se vrátila k dívčímu jménu.

Podle svého přání byla pohřbena v Zákupech po boku prvního manžela, možná své jediné skutečné lásky.

Miloš Šrámek

Foto na titulní straně
Jindřich L u k á š e k .

Z POLICEJNÍHO DENÍKU

"Byl jsem tady na návštěvě a mezitím mi vykradli auto", mohl konstatovat majitel Olcitu, který parkoval na sídlišti Na pískách dne 2. 8. 1991. Vznikla mu škoda v hodnotě 6 tis. Kčs.

Ukradli mi kolo. Takové hlášení teď dostávají policisté nápadně často. Je zřejmé, že zejména nechávat kolo před hospodou se nevyplácí. Hned dvě najednou, i když byla k sobě připoutána a důkladně uzamčena, zmizela před restaurací na Břvích dne 28. 8. 1991. Byla to kola zn. Favorit. O další kolo, tentokrát zn. Eska - Premier, přišel hned následujícího dne majitel, který nechal kolo bez dozoru na Husově náměstí. Do třetice zmizelo horské kolo Velamos, které má hodnotu téměř 5 tisíc Kčs.

Zase vykradli tabák! Zdá se, že mříž pouze na dveřích této prodejny na Husově náměstí nestačí. Zloděj rozbil výkladní okno a odnesl si zboží za 145 tis. Kčs. Stalo se to 3. září 1991.

Dlouho se z lupu netěšili. O víkendu za 6. na 8. září se dva zloději vloupali do prodejny se smíšeným zbožím státního statku v Jenčí. Nezabránily jim v tom ani dva visací zámky, kterými byla uzamčena mříž na vchodových dveřích. Ukradli konzervy, cigarety, cukrovinky, těstoviny i drogistické zboží cca za 24 tis. Kčs. Za 14 dní byli ale oba lapkové chyceni a zachována zůstala ještě i část jejich lupy.

Opět před hospodou na Břvech zmizel malý motocykl SIMPSON. Stalo se to večer 17. září 1991. Ještě tentýž večer byl však zloděj usvědčen a bylo proti němu vzneseno obvinění z trestného činu. Okradený i ten, kdo kradl, byli místní občané.

A. K.

JAK SPRÁVNĚ KOMPOSTOVAT

Základem kompostu bývá shrabané listí, plevele, stařina, v některých případech i posekaná tráva prohozená ornici. Kompost dále vylepšujeme dalšími organickými odpady. Jde o veškeré kuchyňské zbytky jinak nevyužitelné a veškeré další odpady rostlinného původu. V kompostu se nám spolehlivě rozloží kožky

a vnitřnosti drobných zvířat. Papír a lepenka se nám v kompostech rychleji rozloží v menších kusech, po navlhčení a promísení s ostatními odpady. Čím více papíru a jiných celulóznych odpadů v kompostu rozkládáme, musíme kompost více obohatit dusíkatými látkami. Dobrymi domácími zdroji dusíku jsou obsahy žump a sedimenty ze septiků, případně drůbeží nebo králičí trus. Dále je možno použít síran amonný nebo močovinu. Kompost vylepší přídavek mletého vápence nebo prosev stavebních odpadů. Popel ze dřeva je možno kompostovat, popel z uhlí obsahuje těžké kovy a měl by končit na skládce. Do kompostu můžeme použít i menší množství pilin. V zahraničí existují levné drtiče, které umožní i kompostování nadrcených větví z průřezu zahrady.

Kompostování provádíme na zastíněném místě zahrady v zakládce lichoběžníkového průřezu nebo v kompostovacím boxu, který si zhotovíme z prken nebo z pletiva. Odpady musí být dobře promíseny. Vlastní rozklad provádějí mikroorganismy vyžadující optimální vlhkost a dostatek vzduchu. Proto je zapotřebí kompost zavlažovat a překopávat. Zrání kompostu je nejrychlejší v letním období. Rychlost zrání závisí též na intenzitě překopávání. Dobře připravená kompostová zakládka se zahřívá a je oživena dešťovkami. Je zajímavé pozorovat jak se původní odpady mění v kompost. Tmavá barva, orníční zápach a struktura svědčí o zralosti kompostu. Je-li kompost dostatečně vyzrálý, je použitelný bez jakýchkoliv úprav. Kompost, obsahující ještě některé nerozložené hmoty prohodíme na sítu a k hnojení použijeme podsítnou frakci. Nadsítnou část použijeme pro založení dalšího kompostu, do kterého budeme postupně přidávat vznikající odpady při občasném promíchání a zavlažení.

Dobře vyzrálý kompost je jedinečný tím, že obsahuje již hotové humusové látky. Oživuje půdu a zvyšuje její samočisticí schopnost. Zabráňuje vyplavování živin, omezuje vstup toxických těžkých kovů do rostlin a tvorbu nitrátů.

Občan, který se snaží o kompostování organických odpadů, účinně zmenšuje množství TKO, což je užitečné pro obec, je odměněn ziskem hodnotného hnojiva bez nároků na dopravu.

Ing. Jaroslav Váňa, CSc.

PRANOSTIKY

Mlhy v říjnu - sněhy v zimě.

Spadne-li v říjnu listí, bude mokrá zima.

KRÁTCE A AKTUÁLNĚ

Městská knihovna oznamuje svým čtenářům, že z technických důvodů se otevření knihovny předpokládá koncem měsíce října. O přesném datu budeme čtenáře informovat.

I. základní organizace Českého svazu žen pořádá
B U R Z U

v sobotu 9. listopadu 1991 v Dělnickém domě

8.00 - 11.00 příjem věcí

11.30 - 14.00 prodej

Přípravný výbor pro zřízení místní organizace
Českého rybářského svazu v Hostivici

ž á d á z d v o ř i l e

zájemce o členství v této organizaci, aby sdělili svá jména a adresy na kontaktní adresu:

Jan Turský, Krátká 1015, Hostivice.

Naším cílem je rybník pro sportovní rybolov v blízkém okolí a ušetření vašeho času při vyřizování členských administrativních povinností.

Za přípravný výbor: O. Červenka, S. Bělohlávek,
J. Prokop, J. Turský

O p r a v a : V článku Radnice bez prázdnin jsme omylem zaznamenali, že výběrové řízení na dokončení hrubé stavby školy vyhrála firma StavReMo (pan Kostříž). Dokončení této hrubé stavby bude provádět firma O U T R A T A ve spolupráci s firmou StavReMo.

KRONIKA ŽIVOTA SŇATEK UZAVŘELI

PŘIVÍTALI JSME DO ŽIVOTA

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

Marie Bryndová	1911	26. 7. 1991
Zdeněk Chalupa	1928	8. 8. 1991
Růžena Rajtorová	1913	30. 8. 1991
ing. Václav Hatschbach	1930	30. 8. 1991
Vojtěch Tureček	1943	31. 8. 1991
Zdenka Součková	1913	6. 9. 1991

VZPOMÍNKA

Dne 18.9.1991 s velkým zármutkem v očích jsme vzpomněli 1. výročí náhlého úmrtí naší milované dcery a vnučky Ivanky **D o l e ž a l o v é**.
Stále vzpomínají

matka s manželem a babička.

Dne 22. září tomu bylo 10 let, co nás navždy opustila naše maminka, babička a prababička, paní Anežka **F i a l o v á**. Stále vzpomíná dcera Věra Ferbasová s rodinou.

Dne 13. října 1991 tomu bylo 10 let, co nás opustil milovaný manžel, tatínek, dědeček, bratr, švagr, pan Miroslav **F i š e r**.
Za upřímnou vzpomínku děkuje manželka s rodinou.

Dne 5. 11. 1991 tomu bude 5 let, co zemřel pan Oldřich **K r t e k**. Kdo jste ho znali, věnujte mu vzpomínku.

Vzpomíná manželka, Věra a Pavel s rodinami.

Dne 15. listopadu by se dožil 90 let náš milovaný tatínek, dědeček, pradědeček, pan Jan **M e l i c h a r**.

Za upřímnou vzpomínku děkují dcera s rodinou a syn s rodinou.

KINO

Do uzávěrky tohoto čísla jsme program kina neobdrželi. Sledujte proto programová návštěví.

KULTURNÍ POŘADY

říjen - listopad

1., 8., 15., 22., 29. 10. - kursy taneční a pohybové výchovy pro děti od 17,15 v Dělnickém domě v Hostivici

- kursy taneční a společenské výchovy od 18,45 v Dělnickém domě v Hostivici

14. 10. - koncert KPH Consorcium Pragense v 19.00 zámek

19. 10. - taneční zábava "Havelské posvícení" ve 20.00 hod., v D. D. hraje PREMIERA

23. 10. - dětské představení "Ten dělá to a ten zas tohle," v 10.00 v Děln. domě

1. 11. - vernisáž prodejní výstavy prací Mikoláše Axmanna a Víta Zdrůbeckého. Výstava potrvá do 22. 11. 1991.

6. 11. - koncert KPH Due Boemi di Praga - Emma Kovárnová - klavír, Josef Horák - basklarinet v 19.00 v zámku Hostivice

KOPANÁ

sobota 2. 11.

dorost - Horoměřice 10.15
Hostivice - Tatran Rakovník 14.00

neděle 3. 11.

Vonoklasy - Žáci 10.00
B - Jesenice 14.00

sobota 9. 11.

Statenice - dorost 10.15
Hvozdnice - B 14.00

neděle 10. 11.

Kročehlavy B - Hostivice 10.15
odj. 9.15

sobota 16. 11.

Hostivice - Černolice 13.30

neděle 17. 11.

B - Mníšek 13.30

neděle 24. 11.

K. Žehrovice - Hostivice 13.30
odj. 12.30

INZERCE

Masáže a aplikace laseru! Ve čtvrtek 15 - 20 hod., v sobotu 9 - 17 hod. v kosmetice na Husově náměstí v Hostivici.

Objednávky na t. č. 395 430.

Půjčím stroj zahraniční výroby na čištění kobereců a sedacích souprav. Tento zahraniční výrobek nepoužívá k čištění žádných čisticích prostředků. Čistí horkou párou.

Kubištová Hana
28. října 351
Hostivice /za školou/

K I O S E K N E D B A L

Lipová 585, Hostivice

I v zimních měsících u nás nakoupíte:
pondělí - pátek od 13.00 do 19.00 hod.
sobota - neděle od 7.00 do 11.30 hod.
od 13.00 do 19.00 hod.

Pozor: V zimním období, tj. od 1. 10. 1991 do 31. 3. 1992 při nákupu zboží nad 250,- Kčs poskytujeme slevu 5%.

Vydává: Hostivické kulturní středisko

Řídí: Redakční rada: S. Plicka (předseda),
M. Zvára, A. Tejnor, K. Šícha, J. Pergl,
J. Stejspal, Č. Macháček, E. Hrbková

Ilustrace: Vl. Stanislav

Vedoucí redaktor: A. Křížková

Tiskne: EDITPRESS Rudná

Předáno do tisku: 4. 10. 1991 cena: 2,- Kčs